

OFFICIA PROPRIA
IN USUM
DIŒCESIS
FULDENSI

PARS HIEMALIS

1932

RATISBONÆ
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUS
SEDIS APOSTOLICÆ ET S. RITUUM CONGREG. TYPQGF

FULDEN.

Quum ultimis hisce temporibus ad Diœcesim Fuldensem aliquæ translate sint regiones sat extensæ, Revmus Dominus Josephus Damianus Schmitt, ejusdem Diœcœsos Episcopus, ut in divini Officii recitatione ac Missæ celebratione conformitas quam maxime servaretur, novum Proprium Officiorum ac Missarum, Kalendario rite probato respondens, paravit et Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ XI subjecit insimul postulans ut ipsum Proprium approbare et concedere dignaretur. Sacra p̄orro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab Eodem Sanctissimo Domino Nostro tributarum, hoc Proprium Officiorum ac Missarum rite revisum et emendatum probavit, illudque ab universo clero sæculari Diœcœsos Fuldensis atque a religiosis Familiis Kalendario Diœcesano legitimate utentibus, in horis canonicas persolvendis ac Missæ Sacrificio litando, in posterum servari mandavit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque,

Die 18 Septembris 1931.

(L. S.)

sign. C. Card. Laurenti, S. R. C. Præfect.

sign. Henricus Dante, Subs.

APPROBATIO

Concordat cum Originali approbato.

Fuldæ, die 22 Novembris 1931

† Joseph Damianus Ep. Fuldensis

IMPRIMATUR.

Ratisbonæ, die 26 Novembris 1931

Dr. Höcht Vic. Gen.

OFFICIA PROPRIA DIOCESES FULDENSIS

PARS HIEMALIS

Die 1 Decembris

Ordinatio S. Bonifatiⁱⁱ

Ep. et Mart.

Duplex majus

In II Vesp. S. Andreæ Ap.
fit Com. sequentis:

Antiphona

Memento præpositórum vestrórum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis imitámini fidem; Jesus Christus herri et hódie: ipse et in sacerdula.

V. Ora pro nobis, sancte Bonifáti. **R.** Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio

Deus, qui multitudinem populórum, beáti Bonifáti Mártyris tui atque Pontificis zelo, ad agnitionem tui nóminalis vocare dignátus es: concéde propitiū; ut, cuius sollémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde Commemoratio Fe-
riæ.

Ad Matutinum

Invit. Christum Dómi-
num, pastórem et epíscopo-
pum animárum nostrárum,
* Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus.

Hymnus (S. Rabani)

Präsalis exsúltans céle-
brat Germánia laudes,
Et Bonifáti opus Már-
tyris almíficum.

Ordinat hunc Roma, mit-
titque Británnia ma-
ter,

Doctórem pópolis hoc
decus Ecclésiæ.

Pontificem Summum, sig-
nórum fúlmine cla-
rum,

Elóquio nítidum, móri-
bus egrégium,

Quem Francus, Frisóque
simul, Saxóque miní-
strum

Æternæ vitæ prædicat
esse sibi.

Quod terra móritur frumentum, plúrima confert

Sémina, fructúmque multiplicáre studet:

Sicque Sacerdótis Dómini laetíssima crescit Paucis ex granis gloriificánda seges.

Glória summa Patri, comparsit glória Nato. Laus et in aëternum, Spíritus alme, tibi. Amen.

In II Nocturno
Lectio iv

Sanctus Bonifátius Idibus Maji anni septingentésimi undevicésimi a sancto Gre gório secundo mandatum accéperat, ut in verbo grátiæ Dei géntibus infidelitatis errore deténtis per spíritum virtutis et dilectionis utriúsque testaménti prædicatióne transfunderet. Qua missióne dítatus et benedictiōne Summi Pontificis munitus, opus apostólicum inter Thuringiæ pópulos aggréditur. Deinde in Frisiām, ubi Radbódi príncipis succéssor propagatióni fidei non resistébat, revérsus, sancti Willibrórdi fere per biénnum strénuous adjútor fuit. Tum in Germániā

profécetus, plura mília Has-sórum ad veritátem chris-tiánam convértilt. Quos felices succéssus per By-nam Summo Pontifici nuntiávit simúlque nonnúllas difficultátes pastoráles enodandas ei propósuit. A quo ipse invitátus íterum Romanum pétuit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ¶ Nil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

Sanctus Gregórius Papa Germanórum Apóstolum benigne excépit eique apéruit, episcopálem se ipsi dignitátem conferre statuisse, ut ejus potestátem augéret et facultátem ei tribueret novos sibi in vínea Dómini cooperatóres ordinándi. Quo núnctio obstupefáctus primo, voluntati Christi vicárii humiliiter obsecúndans die trigésimo Novembribus, in festo sancti Andréæ Apóstoli, anni septingentésimi vigésimi secundi, a Summo Pontifice órdine episcopáli insignitus est. Ab eo quoque collectiōnem

cánonum et epístolas ac-cépit, quibus universo clero et pópulo fideli Ger-mániæ, speciáliter vero Thuríngiæ, Cárolo Martéllo duci, pópulo Sáxo-num commendabátur.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exal-távi électum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ¶ Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

Ad consecratióne suam episcopálem sanctus Bonifátius juraméntum præstítuit scriptúmque ma-nu própria sepúlcro sancti Petri superimpósuit, in quo hæc verba continéntur: „Promítto ego Bonifátius, grátiæ Dei epíscopus, vobis, beáto Petro, Apostolórum príncipi, vi-carióque tuo, beáto Papæ Gregório, successoribúsque ejus per Patrem et Fílium et Spíritum Sanctum, Trinitátem inseparábilem, et hoc sacratissimum Cor-pus tuum, me omnem fidem et puritátem sanctæ fidei cathólicae exhibére et in unitáte ejúsdem fidei, Deo operánte, persistere, in qua omnis christianórum salus

esse sine dúbio comprobátur; nullo modo me contra unitátem communis et universális Ecclésiæ, suadénte quópiam, consentíre, sed, ut dixi, fidem et puritátem meam atque concúrsum tibi et utilitá-tibus tuæ Ecclésiæ, cui a Dómino Deo potéstas ligándi solvendique data est, et prædicto vicário tuo atque successóribus ejus per ómnia exhibére.“ Quod jusjurándum sanctus Bonifátius per totam vitam suam fidelissime ser-vávit et glorióso martyrio confirmávit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operá-tus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est:

* Ipse intercédat pro pec-cátis ómnium populórum.

¶ Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Ipse Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno
Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 16, 15-18

In illo témpore: Dicit Je-sus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúrae. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii Papae

Homil. 29 in Evang.,
post initium

Protest omnis creaturae nomine omnis natione gentium designari. Ante enim dictum fuerat: In viam gentium ne abiuritis; nunc autem dicitur: Prædicate omni creaturae: ut scilicet prius a Judaea Apostolorum repulsa prædicatio, tunc nobis in adjutorium fieret, cum hanc illa ad damnationis suae testimoniun superba reppulisset.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loricam fideli, et ornavit eum. **Et.**

Lectio viii

Sed cum discipulos ad prædicandum Veritas mittit, quid aliud in mundo facit, nisi grana mittit in semine, ut multarum messium fruges recipiat ex nostra fide? Neque enim in universo mundo tanta fidelium messis exsurgere, si de manu Domini super rationalem terram illa electa grana prædicantium non venissent.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. **E.t.** **Gloria Patri. E.t.**

Lectio ix

Sequitur: Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. Fortasse unusquisque apud semetipsum dicat: Ego jam credidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem operibus tenet. Vera enim fides est, quae in hoc quod verbis dicit, moribus non contradicit. Hinc est enim quod de quibuscdam falsis fidelibus Paulus dicit: Qui confitentur, se nosse Deum, factis autem negant. Te Deum laudamus.

Ad Laudes

Capit. Is. 52, 7

Quam pulchri super montes pedes annuntiantis et prædicantis pacem: annuntiantis bonum, prædicantis salutem, dicentis Sion: Regnabit Deus tuus.

Hymnus

Jesu, Redemptor omnium,

Perpes corona Presulum,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus,

Tui sacri qua nominis
Confessor almus clarius:
Hujus celebrat annua
Devota plebs sollemnia.

Qui rite mundi gaudia
Hujus caduca respuens,
Aeternitatis premio
Potitus inter Angelos.

Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Hujus precatu, servulis
Dimitte noxam criminis.

*Sit Christe, Rex piissime,
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paracclito,
Nunc et per omne saeculum. **Amen.**

V. Ora pro nobis, sancte Bonifati. **R.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Bened. Ant. Memento * præpositorum vestrorum, qui vobis locuti sunt verbum Dei: quorum intuentes exitum conversationis imitamini fidem; Jesus Christus heri et hodie: ipse et in saecula.

Oratio

Deus, qui multititudinem populorum, beati Bonifatii Martyris tui atque Pontificis zelo, ad agnitinem tui nominis vocare dignatus es: concede propitiis; ut, cuius sollennia colimus, etiam patrocinia sentiamus. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Feriae.
Ad Tertiam Capitulum ut ad Laudes 6*: reliqua de Communi Conf. Pontificis.

In II Vesperis

Capitulum ut ad Laudes 6*: Hymnus Presulius exsultans, ut ad Matutinum 3*: **V.** Ora pro nobis et Ad Magnif. Ant. Memento, ut supra ad Laudes.

Et fit Com. S. Bibiana Virg. et Mart:

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus preparavit in aeternum.

V. Specie tua et pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, et regna.

Oratio

Deus, omnium largitor bonorum, qui in famula tua Bibiana cum virginitatis flore martyrii pal-

mam conjunxisti: mentes nostras ejus intercessione tibi caritate conjunge; ut, amotis periculis, premia consequamur æterna. (Per Dominum.)

Deinde fit Commemoratio Feriæ.

Die 5 Decembris

S. Solæ Confessoris
Duplex (m. t. v.)

In I Vesperis

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. R. Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

Oratio

Omnipotens sempiterne Deus, in cuius honore omnium Sanctorum festa celebrantur: annue deprecationibus nostris; ut in hac celebritate sancti Solae Confessoris tui, ipso intercedente, mereamur de tuæ pietatis abundantia gratulari. Per Dominum.

Et fit Commemoratio praecedentis:

Ant. O Doctor optime, Ecclæsiae sanctæ lumen, beate Petre Chrysologe, divinæ legis amator, de-

precare pro nobis Filium Dei.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beatum Petrum Chrysologum Doctorem egregium, divinitus premonstratum, ad regendam et instruendam Ecclesiam tuam eligisti: praesta, quæsumus; ut, quem Doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. (Per Dominum nostrum.)

Deinde Commemoratio Feriæ.

Postea Commemoratio S. Sabbæ Abb.:

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitua, intra in gaudium Domini tui.

V. Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Oratio

Intercessio nos, quæsumus, Domine, beati Sabbae Abbatis commendet: ut, quod nostris meritis non valimus, ejus patrocino assequamur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum

In II Nocturno
Lectio iv

Sola, regnante super Franciam Pipino, de Anglia magistrum suum Bonifatium secutus, hanc in terram delatus est, a quo presbyter et monachus ordinatus, sanctæ conversationis initia sumpsit: qui inter ceteros comparates suos sicut gratissima florum gemma enituit, et plus eremum cupivit, quam ullos saeculi honores. Elevatus vero virtutum pennis velut simplicior columba volavit, et corpore requievit in ea solitudine, quæ hodie Cella Solæ ab ipso dicitur.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

Huic sanctus Willibaldus et Wunibaldus, ut propriæ gentis viro, plurimum adminiculum laboris ac solaciūm præbeuerunt; qui se etiam ad

exercitium sanctæ conversationis quotidie plus extensus, magnæ virtutis meruit. Nam divina gracia cæcum a nativitate signo crucis illuminavit; claudum sanitati restituit; et super obssesso ingemiscens, malo spiriti discéssum imperavit et obtinuit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vi

Cura etiam illi semper fuit, ne spectatores, signorum proditione, famam sanctitatis ejus divulgarent: sciens, omnes virtutes non nisi ab eo fieri, qui semper magnifice operatur in Sanctis suis: et ob id inanes vulgi ruminiculos sibi vindicare noluit, sed omnia in laudem Dei convertit. Ducta igitur in terris anglica vita, tertio Nonas Decembri, vocante Domino ad regna caelestia migravit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémptit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri, de Communi Conf. non Pont. 1 loco.

Ad Laudes

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. **Ant.** Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fúisti fidélis, supra multa te constítuam; intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, in cuius honóre ómnium Sanctórum festa celebrántur: ánnue deprecatiōnibus nostris; ut in hac celebritéate sancti Solæ Confessoris tui, ipso intercedénte, mereámur de tuae pietatis abundántia gratulári. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Deinde Commemoratio S. Sabba Abb.:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolam gloriæ induit eum.

Oratio

Intercéssio nos, quássumus, Dómine, beáti Sabbae Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divitiás cælo condidit ore, manu.

V. Justum et Oratio Omnipotens, ut supra.

Die 17 Decembri

S. Sturmii Abbatis

Duplex II classis

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter ea, quæ hic habentur propria.

In I Vesperis

Antiphona 1

Dixérunt fratres * ad beátmum Stúrmium: Pater, nos non ambígimus, te ad Dóminum migratúrum, et ad vitam pervenire æternam.

2 Quaprópter * paternitatem tuam deprecámur, ut ibi apud Deum nostri memorári dignéris.

3 Exhibéte * vosmetíp-
sos dignos, et tales estóte
vestris móribus, ut rite
váleam pro vobis oráre.

4 Mementóte * óperum
patrum, quæ fecérunt: et
acciéptis nomen ætérnum.

5 O beátm virum, *
cujus áнима paradisum
póssidet: intercéde pro
nobis ad Dóminum Jesum
Christum.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Béatus vir, qui invéntus
est sine mácula, et qui
post aurum non ábit, nec
sperávit in pecúnia et the-
sauris. Quis est hic, et lau-
dábimus eum? fecit enim
mirabília in vita sua.

Hymnus

Christum relíctis qui se-
quuntur ómnibus.
Horum, Deus, dux, tutor
es, lumen, decus!

Hinc, quas repéndit Stúr-
mio Buchónia
Laudes, tuæ sunt; hasce
clemens áccipe.

Hunc Noricórum terra
nostræ trádidit
Primum colónum, qui fide
nos ímbuat.

Tanto, subívit, ut par es-
set quæstui,
Clastrum, magístro seque
sancto dévovet.

Adinstar hujus fert la-
bóres vel manu,
Mentémque suéscit litteris,
junctis prece.

Quis non repóscat hunc,
sacris qui præeat?
Quin mox feróces edocé-
bit Sáxones.

Patri perénni sit per æ-
vum glória.

Tibique laudes totus orbis
cóncinat,

Ætérne Nate, splendor
ætérni Patris.
Compar sit almo laus de-
cúsque Flámini.
Amen.

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. **R.**
Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnif. **Ant.** Hic est
* fratrū amátor et pópu-
li: hic est qui multum orat
pro pópulo et univérsa
sancta civitáte.

Oratio

Intercéssio, quássumus,
Dómine, beáti Stúrmii
Abbátis, quam filiis suis
ex hac vita migratúrus
promisit, nos tibi comméndet: ut, quod nostris méritis
non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio Feriæ.
Completorium de Dominicâ.

Ad Matutinum

Invit. Dóminum, Deum
Patrum nostrórum, * Ve-
nité, adorémus.

Ps. 94 Venité, exsulté-
mus.

Hymnus

Est multa messis: sed
redux, in quam
fugit
Prudens erénum? Fulda,
te sic áuspiciat,
Quærít Bucáunæ látebras
impérvias
Optátque sacrís hos recés-
sus ótiis.

Jusso patérno, Regis et
larga manu
Lucus sacrátur Stúrmio
nunc hóspiti:
Mox gaudet aris et focis,
fert úberes
Fructus colónis, ante du-
mis hórridus.

Fratrum juváatur æmuló-
rum céttibus,
Quos ipse curat ut oves
pastor bonus:
Artes fidémque præcipit
floréscere.
Hinc quanta Fulda nota
sunt primórdia!

Patri perénni sit per
æ-
vum glória.
Tibique laudes totus orbis
cónçinat,

Ætérne Nate, splendor
ætérni Patris.
Compar sit almo laus de-
cúsque Flámini.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Erat meditatio
ejus * in lege Dómini die
ac nocte.

2 Bonum est viro, *
cum portáverit jugum Dó-
mini ab adolescéntia sua.

3 Beátus homo, * qui
audit me, et qui vígilat ad
fores meas quotidie.

V. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. R.
Stolam glóriæ induit eum.

De libro Ecclesiástici
Lectio i Cap. 44, 1-5

Baudémus viros glo-
riósos et paréntes
nostros in genera-
tione sua. Multam glóriam
fecit Dóminus magnificén-
tia sua a século. Domi-
nántes in potestáribus suis
hómines magni virtúte, et
prudéntia sua præditi,
nuntiántes in prophétis
dignitaté prophetárum, et
imperántes in præsénti
pópulo, et virtúte prudéntiæ
pópulis sanctíssima
verba. In perítia sua re-
quiréntes modos músicos,
et narrántes cármina scrip-
turárum.

R. Ponet desértum ejus
quasi delícias, et solitúdi-
nem ejus, * Quasi hortum
Dómini. V. Gáudium et
lætitia inveniétur in ea,
gratiárum áctio et vox
laudis. Quasi.

Lectio ii Cap. 44, 6-9

Hómines dívites in vir-
tute, pulchritúdinis
stúdium habéntes, pacifi-
cántes in dómibus suis.
Omnes isti in generatió-
nibus gentis suae glóriam
adépti sunt, et in diébus
suis habéntur in lúdibus.
Qui de illis nati sunt, re-
liquérunt nomen narrándi
laudes eórum: et sunt quo-
rum non est memória: per-
íerunt quasi qui non fü-
rent: et nati sunt, quasi
non nati, et filii ipsórum
cum ipsis.

R. Super muros tuos,
Jerúsalem, constitui cu-
stódes: * Tota die ac
nocte non tacébunt laudá-
re nomen Dómini. V.
Prædicábunt pópulis for-
titúdem meam, et an-
nuntiábunt géntibus gló-
riam meam. Tota.

Lectio iii Cap. 44, 10-15

Sed illi viri misericórdiæ
sunt, quorum pietátes
non defuérunt: cum sémi-

ne eórum pémanent bo-
na, heréditas sancta ne-
pótēs eórum, et in testa-
méntis stetit semen eó-
rum. Et filii eórum prop-
ter illos usque in ætér-
num manent: semen eó-
rum et glória eórum non
derelinquéntur. Córpora ip-
sórum in pace sepúta
sunt, et nomen eórum vi-
vit in generatióinem et ge-
neratióinem. Sapiéntiam
ipsórum narrent pópuli, et
laudem eórum núnctet Ec-
clésia.

R. Civitátem istam tu
circúmda, Dómine, et An-
geli tui custódiant muros
eujus: * Exáudi, Dómine,
pópulum tuum cum misé-
ricordia. V. Avertátur fur-
or tuus, Dómine, a pópu-
lo tuo et a civitáte sancta
tua. Exáudi. Glória Patri.
Exáudi.

In II Nocturno

Ant. 4 Ducam eum * in
solitúdinem, et ibi loquar
ad cor ejus.

5 Pósui te, * ut evéllas
et déstruas, aëdifices et
plantes.

6 Et exsultábit * solitu-
do et florébit quasi lílium.

V. Os justi meditábitur
sapiéntiam. R. Et lingua
eujus loquéatur judicium.

Lectio iv

(Ex vita S. Sturmii
per B. Aegil.)

Stúrmius, nobílibus in Nórico paréntibus natus, sancto Bonifátio educándus tráditur, qui adolescéntulum beáto Wighérto in monastério Fridesláriae in disciplínam comméndat. Quod bene et feliciter. Nam lectiónibus quam plúrimis erudítus, puer sacram Scriptúram assidue disce-re, et in cordis sui thesáurum recóndere stúduit. Júvenis erat profundus in sensu, sagax in cogitatióne, prudens in sermóne, honéstis móribus et vita immaculáta ornátus. Prætérea caritáte, humilitáte, mansuetudine animique alacritáte ómnium in se traxit amórem. Présbyter dein ordinátus, pópulis circumquáque Christi doctrinam instánter ac opportúne cœpit prædicáre. Sacræ- étiam virtutes per Sancti Spíritus charísmata ab eo fíebant plúrimæ. Tres prope annos hoc múnere functus, arctióri vita eremique squalore se con-stríngere desíderat, id quod spirituális ejus ma-

gíster Bonifátius vehe-ménter comprobávit. Mis-sus itaque cum duóbus sóciis in vastam Buchóniæ solitúdinem, ad locum Hersfeld pervenit, ubi sub árborum cortícibus aliquámdiu vitam degunt reli-giósam. At sanctus Bonifátius, loci situm eúmque Sáxonum barbárie infé-stum compértus, eremítam suum tutiòres in silva sedes indagáre jussit. Quare Stúrmius, de quiéto recés-su magnópere sollicitus, saltus impérvii penetrália solus ingréditur. Præter béstias et ávium volátum, præter ingéntes árbores et nemorósas fauces nihil cer-nens, tandem ex Eilóha eo perrúmpit, ubi aëdem Cathedrálem Fuldensem nunc intuémur. Hic locus, quem sanctus Bonifátius ratum fixúmque hábuit, et a Carolomanno Rege pro monastérii fundatióne póstea obtinuit.

R. Fide oboedívit in locum exire, quem accep-turus erat in hereditátem, et exiit nésciens, quo iret. * Aspiciébat enim in remuneratióne. V. Fide demorátus est in terra re-promissiónis, in cásulis habitando cum coherédi-

bus ejúsdem repromissió-nis. A spiciébat.

Lectio v

Stúrmius itaque anno Christi septingentésimo quadragésimo quarto die duodécima Mártii sanctum et a Deo præstítutum ingréssus est locum. Præsto fuit sanctus Bonifátius cum operárum multitúdine, cui ex episcópio, quod in vicíno monte fixe-rat, basílicam et cœnóbium brevi súrgere ac pér-fici erat jucündum. Ex quo Stúrmius septem novellis mónachis primus præfuit Abbas, mira erat et hujus magístri et discipulórum sánctitas. Quippe qui Dómino psalmódiis, jejuniis, vigiliis et oratióibus diu noctúque famulántes, silvas cädere et locum mundare contínuo labóre studébant. Posthac vero Stúrmius alúmnos ad se magno número concurréntes ad sancti Benedícti normam, quam Cassíni háuserat, egrégie compósuit, ita ut septis cœnóbii continéri impátiens, et magístri et discipulórum virtus in totam late effusa vicí-niam verbi divíni sémina spárgeret. Excísus itaque silvárum rigor in agros et

prata, in villas et pagos mansuescébat et óppida, cultúque divíno imbuti pa-ganórum ánni in magnam christianitátis spem assurgébant. Intérea sanctus Bonifátius martýrium subíerat, ejúsque sacrum corpus huc delatum Fuldæ sicut increménta ita et in-vídiam cumulávit. Stúrmius namque Pipíno Re-gi, nimis crédulo, cujus-dam críminis falso defér-tur, et Gemmétici in Nor-mánnia exsuláre jubéatur. Sed Rege post biénnum de viri innocéntia edócto, ómnium Fuldénsium pré-cibus ab exsilio revocátus, Stúrmius cunctos cum sacris reliquiis in occúrsum hábuit et in lætitiam effusos.

R. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, dedit illi sciéntiam Sanctórum, honestávit illum in labóribus; custodívit eum ab inimicis, ut vínceret et sciret, * Quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. V. Mendáces osténdit Deus qui maculavérunt eum, et dedit illi claritatem æ-ternam. Quóniam.

Lectio vi

Rédditus Ecclésiæ Ful-densi Stúrmius, fra-

trum emendávit vitam, eórum ministéria monástica constituit, templum ornándum, ædes et reparándas et ampliándas et quidquid familiæ cōmodum videbátur, curávit. Rebus in monastério ita dispósitis, Cárolum Magnum, cujus singulári grácia et munificéntia fruebátur, in Sáxones movéntem secútus est, ut quos ille rebélles gládio sibi, ipse Dei verbo Ecclésiae subjugáret. Hinc factum est, ut gens idólis dedita Christi fidem suscíperet, deórum suórum templa destrúeret, lucos succíderet et sanctas ædificáret ecclésias, ipse vero sibi Sáxonum Apóstoli cognómen mererétur. Quam expeditiónem cum Stúrmius a Cároli Regis látere anno Christi septingentésimo septuagésimo nono in perjúros et apóstatas Sáxones rursum obíbat, fessus morbo et senectúte, cómite Wintar, Regis médico, Fuldam revérti cójitur. In gravescénte luis veheméntia fratres suos ad se convocávit eósque de óbitu suo mox futúro prémónens ad constántiam in vitæ sanctæ propórito hor-

tabátur. Altera die, quæ fuit décima séptima Décembribus ad extréma déductus est. Circumstántibus frátribus unus ex iis ad eum dixit: „Pater, nos non ambígimus, te ad Dóminum migratúrum et ad vitam perveníre ætérnam. Quaprópter Paternitátem tuam deprecámur, ut nostri memorári. et ihi pro discípulis tuis Dómino preces fúndere dignérис.“ Qui súbito íntuens eos, respóndit: „Exhibéte vosmetípos dignos, et tales estótē vestris móribus, ut rite váleam pro vobis oráre: et ita fáciam quod postulástis.“ Post quæ verba sancta ejus ánima, carne solúta et bonis méritis repléta, migrávit ad Christum, cujus perpétuum pérmanet regnum. Amen.

R. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum * Intuéntes éxitum imitámini fidem. V. Hic est fratrum amátor et pópuli; hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte. Intuéntes. Glória Patri. Intuéntes.

In III Nocturno

Ant. 7 Venite, filii, * audíte me: timórem Dómini docébo vos.

8 Quam speciósí pedes * evangelizántis pacem, evangelizántis salutem.

9 Vidéte óculis vestris, * quia módicum laborávi et invéni multam réquiem.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. R. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

I n illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce, nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi

Hom. VII in Cap. III ad Rom. circa fin.

Si céntuplum hic non recípimus, nos ip- si causa sumus, qui mútuum non damus illi, qui tantum réddere potest. Dic enim, quæso, quid magni dedit Petrus? Nonne rete scissum tan- tum, et cálamum et ha- mum? Verum vicíssim illi

Propr. Dicec. Fulden. P. Hiem.

Deus univérsi orbis domos apéruit, terrámque simul et mare patetfecit déditque, ut omnes illum in sua vocárent; immo quæ sua erant, véniderent et ad illius pedes affírerent, ne in manus quidem tradéntes pecúniam. Neque enim id audébant; tantum illi honórem una cum munificéntia tribuébant.

R. Nemo est, qui relíquerit domum aut agros propter me, qui non * Accípiat cénties tantum in tempore hoc, et in século futúro vitam ætérnam. V. Quicúmque potum déderit uni ex mínimis istis, cálícam aquæ frígidæ tantum, in nómine discípuli: amen, dico vobis, non perdet mercédem suam. Accípiat.

Lectio viii

Dices: At ille Petrus erat! Quid tum, o bone? Non ista Petro tantum promissa sunt. Neque enim dixit: Tu vero, o Petre, céntuplum accípiés solus, sed: Quisquis relíquerit domos aut fratres, céntuplum accípiet. Personárum síquidem differéntiam non cognóscit, sed recte facta magis pensat. Gratiā enim habet Deus, et

cum nobis debet et cum solvit. Aspicit autem Deus creditores suos libenter quam eos, qui nihil muto dederunt. Quibus vero plura debet, eos et plus diligat. Quam ob rem si perpetuam cum illo amicitiam inire vis, vide, ut multum tibi debeat.

R. Deus reddet unicuique secundum opera ejus. Gloria et honor et pax omni operanti bonum; * Quia non est personarum acceptor Deus. V. Sed in omni gente, qui timet eum et operatur justitiam, acceptus est illi. Quia. Gloria Patri. Quia.

In Quatuor Temporibus IX Lectio de Homilia Feriae; alias

Lectio ix

Omnem igitur lapidem moventes, curerimus Christum debitorem habere; hoc enim praesens tempus fenerandi tempus est. Nunc scilicet in indigentia Christus constitutus est. Si jam illi nihil das muto, tuorum certe, cum hinc discresseris, nihilo opus habebit. Hic enim sicut, hic esurit. Cave igitur, illum ne despicias.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas

Ant. 1 Dixerunt fratres * ad beatum Sturmium: Pater, nos non ambigimus, te ad Dominum migratum, et ad vitam pervenire aeternam.

2 Quapropter * paternitatem tuam deprecamur, ut ibi apud Deum nostri memorari digneris.

3 Exhibete * vos metipos dignos, et tales estote vestris moribus, ut rite valeam pro vobis orare.

4 Mementote * operum patrum, quae fecerunt: et accipietis nomen aeternum.

5 O beatum virum, * cuius anima paradisum possidet: intercede pro nobis ad Dominum Jesum Christum.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Beatius vir, qui inventus est sine macula, et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus

Sancti magistri, facta quae sunt Martyris, Hic ossa condit, tot amoris pignora.

Ah, nostra quantum civitas crevit fide, Fulsitque tanti sub Patris munimine.

Numquam carebit clara virtus perfrido: Sic urbe, jussu Regis, Abbas pelliuit.

At nulla Virum, Fulda quem flet exsulem, (Flet grata carum) vis quatit mendacium.

Patescit error; jussa Rex tollit sua, Orbisque reddit Praesulem Fuldeensis.

Gives triumpho, quos beatrat, cum vehunt Almum Parentem: sentiunt quae gaudia!

Patri perenni sit per aevum gloria.

Tibique laudes totus orbis concinat,

Aeterne Natae, splendor aeterni Patris.

Compar sit almo laus decusque Flaminii.

Amen.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Ecce quam bonus * et quam jucundum habitare fratres in unum.

Oratio

Intercessio, quae sumus, Domine, beati Sturmii

Abbatis, quam filiis suis ex hac vita migratibus promisit, nos tibi commendet: ut, quod nostris meritis non valemus, ejus patrocino assequamur. Per Dominum.

Et fit Commemoratio Feriae. Ad Horas Psalmi de Dominicis, ad Primam tamen ut in Festis, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis Justum deduxit ut infra ad Nonam 20*.

Ad Tertiam

Capit. Beatus vir 18*.

R. br. Amavit eum Dominus, * Et ornavit eum. Amavit. V. Stolam gloriae induit eum. Et Gloria Patri. Amavit.

V. Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Ad Sextam

Capit. Eccli. 39, 6

Justus cor suum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur.

R. br. Os justi * Meditabitur sapientiam. Os. V. Et lingua ejus loquetur iudicium. Meditabitur sapientiam. Gloria Patri. Os.

V. Lex Dei ejus in corde ipsius. R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad Nonam

Ant. O beátum virum, * cuius áнима paradísum pòssidet: intercéde pro nobis ad Dóminum Iesum Christum.

Capit. Sap. 10, 10

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illiū.

R. br. Lex Dei ejus * In corde ipsius. **Lex.** **V.** Et non supplantabúntur gressus ejus. **In.** Glória Patri. **Lex.**

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Intercéssio, quásimus, Dómine, beati Stúrmii Abbátis, quam filiis suis ex hac vita migratúrus promísit, nos tibi com-méndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In II Vesperis

Ant. 1 Dixérunt fratres * ad beátum Stúrmium: Pater, nos non ambígimus, te ad Dóminum mi-gratúrum, et ad vitam per-venire aeternam.

2 Quapropter * paternitatem tuam deprecámur, ut ibi apud Deum nostri memorari dignérис.

3 Exhibéte * vosmetípos dignos, et tales estote vestris móribus, ut rite váleam pro vobis oráre.

4 Mementóte * óperum patrum, quæ fecerunt: et accipiéti nomen aetérnum.

5 O beátum virum, * cuius áнима paradísum pòssidet: intercéde pro nobis ad Dóminum Iesum Christum.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Béatus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et the-sáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Curas resúmit: pérfidos sopit bonis, Sibique raptus cónsecrat cunctis opem. Sic damna pensat pértinax Sturmi labor; Pátérque verus dicitur Buchóniæ. Sturmi, quiésce! Jam vocat te cælítum Merces perénnis et, Pater, sursum volas.

Flebant alúmni: functus at jam nunc eris Nobis precátor; spónsio nam hæc tua.

Fac, cura nobis, quæ ti-bi, Sturmi, fuit, Illinc perénnet æmulis fidis tuis;

Gentísque tutor sis pius Buchónicæ,

Ut prisca semper flóreat Fulda salus.

Patri perénni sit per ævum glória.

Tibique laudes totus orbis cóncinat,

Aetérne Nate, splendor aeterni Patris.

Compar sit almo laus de-cusque Flámini.

Amen.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic est * fratrū amátor et pòpu-li: hic est qui multum orat pro pòpulo et unívrsa sancta civitáte.

Et fit Commemoratio Feriæ.

Die 4 Februarii

S. Rabani Mauri

Ep. et Conf.

Duplex II classis

Omnia de Communi Conf. Pont., præter ea, quæ hic ha-bentur propria.

In I Vesperis

Antiphona 1

Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus. **2** Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurando * fecit illum Dóminus crèscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * be-nedícite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo, alleluja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in tempore ira-cundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus

Quos, Deus, ponis pò-pulis regéndis Ipsemet formas. Tibi Fulda quantum Prásulem debet! Tuus in Rabáno

Pésonet hymnus. Elándior quidquid male suádet aetas,

Cautus horréscit teneris ab annis

Et viros Fuldae pietate
claros
Quærit alumnus.

Hic Dei legem meditatus
haurit
Digna cælestis documénta
vitæ;
Hinc inardescunt calefá-
cta puris
Pectora flammis.

Grevit ut tiro, simul auc-
ta virtus
(Hoc rudimentum fuerit
juventæ!)
Ante maturos sápiens Ra-
bánus
Splénduit annos.

Summa laus Patri, simul
æqua Nato,
Qui suo mundum redimit
cruore!
Par sit ambórum tibi laus
per omne,
Spíritus, ævum.

Amen.

V. Amavit eum Dómi-
nus, et ornávit eum. R.
Stolam gloriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sapiéntiam ejus * enarrabunt
gentes et laudem ejus
enuntiabit ecclésia.

Oratio

D eus, qui beato Rabá-
no, Confessóri tuo at-
que Pontifici exímiam er-

ga Passiónem Unigéniti
tui devotíonem, et insíg-
nem in páuperes miseri-
còrdiam tribuísti; concéde
supplícibus tuis; ex ejús-
dem imitatióne Passiónem
domínicam devóte venerá-
ri, et grátiam tuam cónse-
qui sempiternam. Per eú-
dem Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio S.
Andreae Corsini Ep. et Conf.:

Ant. Sacérdos et Pónti-
tifex, et virtútum ópifex,
pastor bone in populo, ora
pro nobis Dóminum.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. R.
Et osténdit illi regnum
Dei.

Oratio

D eus, qui in Ecclésia tua
nova semper instáuras
exémpla virtútum; da
pópolo tuo beáti Andréæ
Confessóris tui atque Pontí-
ficis ita sequi vestígia; ut
assequátur et præmia. Per
Dóminum.

Completorium de Dominica.

Ad Matutinum

Invit. Fontem sapiéntiæ
Dóminum * Veníte, ado-
rémus.

Ps. 94 Veníte, exsulté-
mus.

Hymnus
Mox docet fratres, regit
ipse scholam;
Instruens sacram stúdiis
paléstram,
Attulit quantos pátriæ re-
cénti
Laudis honóres.

Omnium tandem pater il-
le factus,

Pro Dei cultu sacra tem-
pla ponit;

Fundat ægrótis, péregris
egénis
Hóspita tecta.

Laus Deo, qui nos sibi
consecrávit,

Una sit Patri, parilique
Proli.

Par sit ambórum, tibi ne-
xus, omni,

Spíritus ævo. Amen.

In I Nocturno Lectiones
Laudémus viros gloriósos, de
Communi 2 loco et R.R. ibi-
dem notata.

In II Nocturno
Lectio iv

Rabánus, cognomén-
to Maurus, natus

Moguntiæ, ab ado-
lescentia sua sacrárum lit-
terárum lectioni et medi-
tatióni inténtus, adhuc jú-
venis ad sancti Benedícti

régulam in monastério
Fuldensi se applicuit, tam
móribus quam scíentia
mirabiliter profécit et ex-

inde, ut álli ibi quo-
que proficerent, laboravit,
schola pública in cœnóbio
Fuldensi instituta, quam
étiam Abbas egrégie pro-
móvit tanto religiosorum
illorum emoluménto, ut
eórum sub hujus ducis et
magistri cura et disciplína
laus et fama per totam
Európam celebraréetur. Ip-
se tum propter exímiam
vitæ sanctitatem, tum
propter incomparáibilem
scíentiam Scripturárum a
beáto Albérto Magno Ecclésiae Doctórís elogio de-
corátus. Ad extrémum tam-
en nonnúlos Religiosó-
rum sibi infénsos hábituit
quod dícerent, nímium lít-
teris inténtum temporália
neglígere, quorum iræ ut
locum daret, público mún-
nere se abdicávit, in Mo-
nastério Montis Sancti
Petri prope Fuldam, lu-
cubrándo, scribendo pié-
que vivéndo iners fallens
ótium.

R. Initium sapiéntiæ ti-
mor Dómini: Intellectus
bonus omnibus faciénti-
bus eum: * Laudátio ejus
manet in sǽculum sǽculi.

V. Diléctio illius custódia
legum est: quia omnis sa-
piéntia timor Dómini. Lau-
dátio.

Lectio v

Ita vir mitíssimus, non quæ suæ sunt quærens, suæ cessit Abbatia, et recéssit inglorius. Verum Deus pro Fulda repéndit Moguntiam, Otgárii Archíepiscopi decéssu Pastóre destitútam: ubi ille velut e sublimiore loco clárius resplénduit. Ad serván-dam fidei integratétem et reformándos tam cleri quam pópuli mores intén-tus únice, duas coégit sýnodos, provinciálem unam, nationálem áleram, et in eis hæresiárcham Godeschálcum de præde-stinatiónē male sentiéntem damnávit, et alia quam plúrima ad decórem et utilitatétem Ecclésiæ con-stítuit. Pro cujus immuni-tate eo témpore passim a ministris principum sacerdólium pessúmdata, seve-ríssimas leges cóndidit, et eárum ratihabitiónem ab Imperatóre velut Sanctæ Dei Ecclésiæ Advocáto, missa ad eum epístola synódica obtinuit. Cum autem ipse de mundo non esset, eum in Cléricis inféstum sibi íterum sensit, quibus tamen, licet de conspiratióne advérsus se convictis, libénter ignóvit.

R. Emítte, Dómine, sa-pientiam de sede magnitú-dinis tuæ, ut mecum sit et mecum labóret: * Ut sci-am, quid accéptum sit coram te omni témpore. **V.** Da mihi, Dómine, sédium tuárum assístricem sapiéntiam. **Ut.**

Lectio vi

Divini amóris flamma succénsus, erga Chri-sti Dómini Passiórem, quam júgiter meditabátur, singulári ardébat pietatis affectu; quem in áliis étiam verbo et exémplo excítare scriptisque opúsculis augére summópere stú-duit. In páuperes insigni semper misericórdia fere-bátur, quam anno octingentésimo quinquagésimo, cum gravissima fames Germániam oppressísset, exhibuit, dum in dies plus quam trecéntis victum præbuit, præter eos, qui in præséntia ejus vesce-bántur quotidie. Tandem contínuis pro glória Dei labóribus exháustus, ad vitam migrávit immortálem quarto die Februárii, anno Dómini octingentésimo quinquagésimo sexto, Pontificátus sui nono. Sacrum ejus corpus, in

ecclésia divi Albáni Mo-gúntiæ tumulátum, ab Al-bérto Cardinále et Archíepíscopo Moguntíno cum Relíquiis sancti Máximi Epíscopi Moguntíni sol-lémmi processióne Hallas in Saxóniam auctoritaté Apostólica translátum, sed hæresi póstea ibidem prævalénte Moguntiam re-dúcnum, tempóribus per-turbatiónis Gállicæ depér-ii. Emíciit Rabanus suo témpore ut fulgentíssimum Ecclésiæ sidus, cu-jus quæ exstant scripta tamquam lucis ráddi ex-celléntiam demónstrant auctórīs, ut iisdem illu-stráta Germánia gloriétur, suum haud ádeo ímparem magnis habuisse Doctórem, qui præcelléntis sa-pientiæ suæ mérito armárium sciéntiæ nuncupá-tus est.

R. Nos autem gloriári opérét in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita et resur-rectio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus. **V.** Tuam Crucem adorá-mus, Dómine, tuam glo-riósam recólimus passió-nem. Per. Glória Patri. Per.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Je-sus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanéuerit, in quo salié-tur? Et réliqua.

Homilia sancti Rabáni Epíscopi

Lib. II Expositionis in Mat-thæum

Nos estis sal terræ. Sal appellántur A-póstoli, quia per ipsos univérsum hóminum condítur genus. Terræ enim nómine humána natúra significátur, salis vero, verbi sapiéntia. Quia sal ad condiéndos cibos carnésque siccáandas aptum est, rite demónstrat, quod per prædicationem Evangélii fluxus restrín-gitur voluptátum, et hu-mána natúra, exclúsis vér-mibus et putrédine pec-catórum, illæsa servátur condítori suo per ejus custódiam mandatórum. Bonum quippe est, Dei verbum audíre, frequéntius sale sapiéntiæ spiri-tális cordis arcána con-díri, immo ipsum cum Apóstolis sal terræ fieri,

id est, eórum quoque, qui adhuc terréna sápiunt, imbuéndis méntibus sufficere. At si quis semel condiménto veritatis illuminátus ad apostásiam redierit, quo álio doctóre corrígitur, qui eam, quam ipse gustávit, sapiéntiae dulcédinem vel adverásis pertérritus, vel illécebris alléctus abjécit?

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stola glóriæ induit eum, * Et ad portas paradiſi coronávit eum. V. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii

Vos estis lux mundi. A luce vera, quæ Christus est, illuminati Apóstoli lux mundi appellántur, quia per ipsos luce fidei et sciéntiae illuminándus erat mundus. Natúra lúminis est, ut lucem, quocumque circumferátur, emittat, illatúmque áedibus ténebras périmat luce dominante. Igitur mundus extra cognitióne Dei pósitus obscuráatur ignorátiæ ténebris, cui per Apóstolos sciéntiae lumen ve-nit, et cognitio Dei claret, et quocumque incessérunt, lux ministrátur. Non pot-

est cívitas abscóndi supra montem pósita. Hoc est apostólicæ solítidas doctrinæ, super insígnem magnámque justitiæ fundáta. Potest ígitur mons iste ipsum Christum significare, cívitas vero totam Ecclésiam Christi, in ejus fide fundátam, quæ ex multis lapídibus est constrúcta, conglutináta autem bitúmine caritatis et unitate fidei. Hæc tutafit intráribus, sed laboriósa adeúntibus, custódit habitatores, seclúdit inimícos, et contra omnes insídias inimicórum manet insuperábilis.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in máni bus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dómínum suum, quando revertátur a nuptiis. V. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Andrea Corsini Ep. et Conf.:

Lectio ix

Andréam, Floréntiæ ex nóbili Corsinórum familiâ natum, paréntes précibus a Deo impetrá-runt et Déiparæ sposon-

dérunt. Adoléscent pie educátus, sensim ad vitiæ proclívis, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognovit se paréntum voto beatæ Virgini dicátum fuisse, Dei amóre succénsus, Carmelitárum institútum ampléxus est, cuius regímini in Etrúria præféc-tus fuit. Intérea Fesulána ecclésia, suo viduáta pastore, eum sibi epíscopum élégit; quod munus, ne divinæ contradíceret voluntati, tandem suscépit, et summo cum animárum zelo et pastoráli sollicitudine adimplévit. Ab Urbáno quinto ad sedándas Bonóniæ turbas legátus missus, mortália cívium ódia, summa prudéntia restinxit. Assíduis labóribus ac poenis conféctus, quiévit in pace, anno millésimo tercentésimo septuagésimo tertio, ætatis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus octávus Sanctórum número adscrípsit. Te Deum.

Ad Laudes et per Horas

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis pláciuit Deo, et invén-tus est justus.

Psalmi de Dominica 1 loco.

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurando * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedicite Dóminum: servi Dómini, hymnum dícite Deo, alleluja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccl. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis pláciuit Deo, et invéntus est justus: et in tempore ira-cundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus

Sed viri virtus meritum que poscit
Célsius nomen: decorat
cáthedram
Mox Moguntinam. Memor
at suórum
Nos quoque pascit.

Jam gregis magni bonus
æque pastor
Duplicat curas vigilésque
noctes,
Crédito ne quid rábie lu-pórum
De grege perdat.

Quem docet verbo pópulum RabánuS,
Firmat et scriptis, animátque factis;
Monstrat, accénsa face, quæ tenénda
Sit via cæli.

Sat datum terris. Méri-tis onústus
Intrat olýmpum: Súperos sed inter
Tutor est nobis vigil, atque scriptis
Doctor in ævum.

Fac, Deus, sancti préci-bus Rabáni,
Nos sequi, quod te dócuit magístro;
Et via recta pede, quo præívit
Scàndere cælum.

Summa laus Patri; simul æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit cruóre!
Par sit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus ævum.
Amen.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R.
Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Tuam crucem adorámus, Dómine: tuam gloriósam recólimus passiónem.

Oratio
Deus, qui beáto Rabáno, Confessóri tuo atque Pontífici exímiam erga Passiónem Unigéniti tui devotíonem et insígnem in páuperes misericórdiam tribuísti: concéde supplicibus tuis; ex ejúsdem imitatióne Passiónem domínicam devóte venerári, et grátiam tuam pónse qui sempítérrnam. Per eúndem Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Andreæ Corsini Ep. et Conf.:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R.
Stolam gloriæ índuit eum.

Oratio
Deus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ Confessoris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia; ut assequáutur et præmia. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Domína; ad Primam tamen ut in Festis.

Ad Primam

Ant. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis

plácuit Deo, et invéntus est justus.

Ad absolutionem Capituli Lectio brevis Fungi sacerdócio, ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam

Ant. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore ira-cundiæ factus est reconciliatio.

R. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. A-mávit. V. Stolam gloriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

V. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. R. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam

Ant. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus cré-scere in plebem suam.

Capit. Eccli 44, 20 et 22

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

R. br. Elégit eum Dómi-nus * Sacerdótem sibi. Elégit. V. Ad sacrificán-dum ei hóstiam laudis. Sa-cerdótem. Glória Patri. Elégit.

V. Tu es sacérdos in æ-térnum. R. Secúndum ór-dinem Melchísedech.

Ad Nonam

Ant. Serve bone * et fi-délis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 45, 19-20

Fbére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incén-sum dignum in odórem suavitatis.

R. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. V. Se-cúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.

In II Vesperis

Antiphonæ de Laudibus 27*, Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum, sed loco ultimi dicitur sequens

Psalmus 131

Meménto, Dómine, Da-vid, * et omnis man-suetudinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, *
votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in taberná-
colum domus meæ, * si
ascéndero in lectum strati
mei:

Si dédero somnum ócu-
lis meis, * et pálpebris
meis dormitatióne:

Et réquiem tempóribus
meis: donec invéniam lo-
cum Dómino, * taberná-
colum Deo Jacob.

Ecce, audívimus eam in
Ephrata; * invénimus eam
in campis silvæ.

Introíbimus in taberná-
colum ejus: * adorábimus
in loco, ubi stetérunt pe-
des ejus.

Surge, Dómine, in ré-
quiem tuam, * tu et arca
sancificationis tuae.

Sacerdótes tui induántur
justitiā: * et sancti tui
exsultent.

Propter David, servum
tuum, * non avértas fá-
ciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David
veritátem, et non frustrá-
bitur eam: * De fructu
ventris tui ponam super
sedem tuam.

Si custodíerint filii tui
testaméntum meum, * et
testimónia mea hæc, quæ
docébo eos.

Et filii eórum usque in
sǽculum, * sedébunt su-
per sedem tuam.

Quóniam élégít Dóminus
Sion: * élégít eam in ha-
bitatióne sibi.

Hæc réquies mea in sǽ-
culum sǽculi: * hic habi-
tábo quóniam élégi eam.

Víduam ejus benedícens
benédicam: * páuperes
ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam
salutári: * et sancti ejus
exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcám cornu
David, * parávi lucérnam
Christo meo.

Inimícos ejus induam
confusióne: * super ipsum
autem efflorébit sanctifi-
catiō mea.

Ant. Serve bone et fi-
délis, intra in gáudium Dó-
mini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus,
qui in diébus suis plá-
cuit Deo, et invéntus est
justus: et in témpore ira-
cundiæ factus est reconcili-
atió.

Hymnus

Quos, Deus, ponis pó-
pulis regéndis
Ipsemet formas. Tibi Ful-
da quantum

Práesulem debet! Tuus in
Rabáno
Pésonet hymnus.

Blándior quidquid male
suádet áetas,
Cautus horréscit téneris
ab annis

Et viros Fuldæ pietáte
claros
Quærit alúmnus.

Hic Dei legem meditátus
haurit
Digna cælestis documénta
vitæ;

Hinc inardéscunt calefác-
ta puris
Pectora flammis.

Crevit ut tiro, simul auc-
ta virtus
(Hoc rudiméntum fúerit
juvénτæ!)

Ante matúros sápiens Ra-
bánus
Splénduit annos.

Summa laus Patri, simul
æqua Nato,
Qui suo mundum rédimit
cruóre!

Par sit ambórum tibi laus
per omne,
Spiritus, ævum.
Amen.

V. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas. **R.**
Et osténdit illi regnum
Dei.

Ad Magnif. Ant. Dispér-
sit, * dedit paupéribus:
justitia ejus manet in sǽ-
culum sǽculi; et eleémó-
synas illiū enarrábit om-
nis ecclésia sanctórum.

Oratio

Deus, qui beáto Rabá-
no, Confessóri tuo at-
que Pontifici exímiam erga
Passiónem Unigéniti
tui devotiōnem et insig-
nem in páuperes misericór-
diā tribuísti: concéde
supplícibus tuis; ex ejús-
dem imitatióne Passiónem
domínicam devóte venerá-
ri, et grátiam tuam cónse-
qui sempitérnam. Per eúndem
Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium
tuum: Qui tecum vivit et
regnat.

Et fit Commemoratio S.
Agathæ Virg. et Mart.:

Ant. Stans beáta Aga-
tha in médio cárceris, ex-
pánsis mánibus orábat ad
Dóminum: Dómine Jesu
Christe, magíster bone,
grátiás tibi ago, qui me
fecísti víncere torménta
carníficum; jube me, Dó-
mine, ad tuam immarce-
scibilem glóriam felíciter
pervenire.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. R. Inténde, pròspere procéde, et regna.

Oratio

D^eus, qui inter cétera poténtiae tuæ miracula étiam in sexufrágili vicitóriam martyrii contulísti: concéde propítios; ut qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalícia cónclimus, per ejus ad te exémpia gradiámur. (Per Dóminum.)

Deinde fit Commemoratio S. Andreæ Corsini Ep. et Conf.:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stolam gloriæ índuit eum.

Oratio

D^eus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum: da pôpulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontificis ita sequi vestigia; ut assequátur et præmia. Per Dóminum.

Die 13 Februarii
S. Gregorii II
Papæ et Conf.

Duplex

In I Vesperis

V. Amávit, ut supra.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntífex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pôpulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

D^eus, qui beatum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem fidei defensórem et Apostolicæ sapiéntiæ ac firmitatis exéplum in Ecclésia tua constitúisti: largíre nobis, quássumus; ut omnia adversa pro nóminis tui gloria húmili corde sustinétes, æternitatis gloriā consequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Nomen eórum pérmanet in ætérnum, pérmanens ad filios eórum, sánctórum virórum glória.

V. Hi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. R. Semen eórum et glória eórum non derelinquéatur.

Oratio

D^ómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctissimæ Genitricis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde propítios; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. (Qui vivis et regnas.)

Deinde, in Quadragesima, fit Com. Feriæ.

Ad Matutinum

In I Nocturno, si sumenda sint de Communi, Lectiones Fidélis sermo, 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Gregórius, hujus nóninis secúndus, natióne Románuſ, a puerítia in Lateranénsi patriarchío divino cùltui addictus, subdiáconi prium, tum sacellárii bibliothecariique múnere functus est. Ad diaconátus ordinem promótus, Constantinópolim una cum viro sancto Constantínó Papa proféctus est, ubi plures a Justiniano impe ratóre propósitas quæstiō-

Propr. Dioc. Fulden. P. Hiem.

nes prudénter et erudité solvit. Ad suprénum pontificátus gradum anno salutis septingentésimo décimo quinto evéctus, Urbis móenia reparávit, multas basílicas reparávit, áliqua monastéria, ad solitúdinem prope dedúcta, innovávit. Immo post mortem Honéstæ matris propriam domum in monastérium commutávit. Corbiniánum et Bonifátium, viros apostólicos, in Germániā misit ad prædicándum Christi Evangélium eosque epíscopos consecrávit. Géminalm sýnodum Romæ hábuit, álleram adverſus illícita conjúgia, álleram adverſus Iconoclástas.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

Léonem Isáurum, sacrárum imáginum destructórem, ab illa hæresi removére omníque illum officiorum génere sibi demerári stúduit, cum tamen hic óptimum Póntificem neci trádere et auro ac

munéribus corrúmpere non semel frustra tentáset. Luitpránđo regi, intérea cum exárcho ad excídium Urbis properánti, sanctissimus Póntifex, Dei fretus præsídio, ad prata Nerónis occúrrit, et piis mónitis regis ánimum ita mollívit, ut non jam hostis, sed pius adorátor ensem et corónam príncipi apostolórum obtúlerit. Cum autem imperátor destrucciónem machinárétur, eúndem diro anathémate péculit, et ínito cum Francis fédere ab ímpio molímine detérruit. Rebus demum præcláre gestis, quibus máxi- mis prædecessóribus suis æquiparátur, pie óbiit in Dómino, sexto pontificá- tus anno, et in basílica Vaticána cónditus est.

R. Pósui adjutórium su- per poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliá- bitur ei. V. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo sancti Máximi
Episcopi
Homilia 59
Lectio vi

A d sancti ac beatissimi Patris nostri Gregórii,

cujus hódie festa celebrá- mus, laudes addidísse ál- quid, decerpssisse est; si- quidem virtútum ejus grá- tia non sermónibus expo- nénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória pat- tris est filius sápiens; quantæ hujus sunt gloriæ, qui tantórum filiórū sa- piéntia et devotióne létá- tur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

R. Iste est, qui ante De- um magnas virtútes ope- rátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercedat pro pec- cátis ómnium populórum. V. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Vigiláte, de Com- muni Conf. Pont. 2 loco.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ.

Ad Laudes

V. Justum dedúxit Dó- minus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, su-

pra multa te constitúam, dicit Dóminus.

Oratio

D eus, qui beátum Gre- górium Confessórem tuum atque Pontíficem fi- dei defensórem et Apostó- licæ sapiéntiae ac firmitátis exémplum in Ecclesiá tua constituísti: largíre nobis, quássumus; ut ómnia ad- vérsa pro nómínis tui gló- ria húmili corde sustiné- tes, æternitátis glóriam consequámur. Per Dómi- num nostrum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Vesperæ a Capitulo de se- quenti, Commemoratio præ- cedentis, in Quadragesima Feriæ, et S. Valentini Pres- byteri et Martyris.

Die 14 Februarii

S. Valentini
Ep. et Mart.

Duplex

In I Vesperis

V. Glória et honóre cor- ronásti eum, Dómine. R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non

tímuít; fundáitus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Infirmitátem nostram ré- spice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiōnis gravat, beáti Val- entini Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio glo- riosa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præ- cedentis:

Ant. Dum esset Sum- mus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cælestia regna gloriósus migrávit.

V. Justum dedúxit Dó- minus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

D eus, qui beátum Gre- górium Confessórem tuum atque Pontíficem fi- dei defensórem et Apostó- licæ sapiéntiae ac firmitátis exémplum in Ecclesiá tua constituísti: largíre nobis, quássumus; ut ómnia ad- vérsa pro nómínis tui gló- ria húmili corde sustiné- tes, æternitatis glóriam consequámur. (Per Dómi- num nostrum.)

Deinde, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Postea fit Commemoratio
S. Valentini Presbyteri et
Martyris:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Præsta, quás sumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalícia cólimus, a cunctis malis imminentibus, ejus intercessióne, libérémur. Per Dóminum.

Ad Matutinum

In I Nocturno, si sumenda sint de Communi, Lectiones A Miléto, 1 loco.

In II Nocturno

Sermo sancti Augustíni
Episcopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio iv

Triumphális beáti Mártyris Valentíni dies hódie nobis anniversária celebritáte recurrít; cuius glorificationi sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cuius glorióso agóne

duo nobis præcipue consideránda sunt: induráta vidiélicet tortóris sævítia, et Mártyris invicta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmistam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignánibus, quóniam tamquam fænum velóciter aréscēt. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum:
* Et dedit illi claritatēm æternam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vinculis non derelíquit eum. **Et.**

Lectio v

Coronáta itaque est beáti Mártyris patiéntia: mancipáta est æternis cruciátibus tortóris incorrēcta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhorruit cárcerem. Ad imitationem cápitis sui tolerávit probra, sustinuit ir-

risiónes, flagélla non tímut, et quot ante mortem pro Christo pér tulit supplicia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinante Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelabitur in nobis; et Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, æternum gloriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitatis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmista: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólvi super terram? Défécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,
* Et voluntate labiorum ejus non fraudásti eum.
V. Quóniam prævenísti eum in benedictiōibus dulcéinis: posuísti in capite ejus corónam de lápide pretioso. **Et.**

Lectio vi

Contemplabátur enim quantum in ænímate

infírmitas humána óculum mentis in æternitáte figere potest, quanta sint supérnæ civitatis gáudia: et ea enarráre non sufficiens, admirando clamábat: Quid mihi est in cælo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquientiae meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiae meæ illud decus, illa glória, illa celsitudo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscondito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitatis nostræ, configurátum corpori claritatis suæ. Hujus perfectæ libertatis contemplatióne nullum vitábat periculum, nullum horribile supplícum: et si milles posset mori, non putábat se hanc digne posse aliqua ratione promereri. — Mártyris autem Valentíni caput in oppido Kyderacensi asservátur, et magno populi christiani concúrsu religiose colitur. Nonnullæ aliae sancti Mártyris reliquiæ in ecclésia cathedráli Fuldenensi asservántur et hac die a fidélibus pie coluntur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dóminus: * Et

corónam pulchritúinis pósuit super caput ejus. V. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam pulchritúinis pósuit super caput ejus. Glória Patri. Et.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Si quis venit ad me, de Communi unius Martyris 1 loco. In Quadragesima IX Lectio dicitur de Homilia Feriæ.

Ad Laudes

V. Justus ut palma florébit. R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam æternam custódit eam.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus pròpriae actionis gravat, beáti Valentini Mártyris tui atque Pontificis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Deinde Commemoratio S. Valentini Presbyteri et Mart.

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit us-

que ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore coronásti eum, Dómine. R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Præsta, quásimus, omnipotens Deus: ut, qui beáti Valentini Mártyris tui natalícia cólimus, a cunctis malis imminentibus, ejus intercessióne, liberémur. Per Dóminum.

In II Vesperis

V. Justus, ut supra.

Ad Magnif. Ant. Qui vult venire post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Et fit Commemoratio Feriæ in Quadragesima, deinde Ss. Faustini et Jovitæ Mm.:

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui co-tempserunt vitam mundi, et pervenérunt ad prémia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. R. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum

tuórum Faustíni et Jovítæ sollempnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Die 3 Martii S. Cunigundæ

Virginis
Duplex

In I Vesperis

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. R. Inténde, pròspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in æternum.

Oratio

Deus, qui beátæ Cunigundæ Vírgini tuæ terréna despícere, et ad cælestis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde, quásimus; ut, ejus imitatione, calcatis mundi illécebris, ad gáudia æterna secúri pervenire valeámus. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

Ad Matutinum

In I Nocturno, si sumenda sint de Communi, Lectiones De virginibus, 1 loco.

In II Nocturno
Lectio iv

 unigúnda, Sigefrídi Palatíni filia, etsi sancto Henríco Romanórum imperatóri in matrimonium collocáta, tamen, eódem annuente, intáctum virginitatis florem æterno Regi consecrásse refértur. Viro suo sancto in fundatióne Ecclesiæ Bambergensis studiosissime coóperans, sancto Michaéli, Apostolórum principibus et Protomártiri Stéphano Basílicas adficiávit ac vectigáli perámplio dotávit. In loco, qui dicitur Käufungen apud Casséllas in Håssia monílibus sancti Benedícti magnífice constrúxit monastérium, quo ipsa póstea confugit.

R. Propter veritátem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter déxtera tua. V. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, pròspere procéde, et regna. Et.

Lectio v

Insígnem quoque in páuperes beneficentiam osténdit: veram enim se orphanórum et languéntium ómnium paréntem

præbuit. Henrico demum vita functo (pro cuius ánima sollémnes ubíque preces et eleemosynas ingéntes faciéndas curávit), abjectis, ut jam dudum optáverat, rerum externárum curis, depósita púrpura, præcisis crínibus, in monastério supradicto ab Archiepíscopo Moguntíno Aribóne vírginum sacrárum velum accépit.

R. Dilexísti justítiam, et odisti iniquitátem: * Proptréa unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. V. Propter veritátem, et mansuetudinem, et justitiam. Proptréa.

Lectio vi

Porro soróribus Deo dicatis verae submissiónis et virtútum ómnium exemplo prælúxit. Numquam plus quiétis, labóris vero non minus quam céteræ capiébat. Vigílias, preces, rerum sacrárum lectiōnem ad multam noctem producébat; féssaque nónnisi in strato cilicio quiescébat. Ergo quíndecim annis in iis labóribus ac virtútum exercitatiōne consúmptis, anno millésimo undequadrágésimo ad perpétuum quiétem vocátur a Domi-

no, qui ejus vitæ sanctitatem crebris étiam miráculis illustrávit. Nam et viva cœnobii incéndium crucis signo restínxit, et mòrtua quam plúrimos váriis morbis afféctos, ad suum sepúlcrum pie accedéntes curávit. Sacrum ejus corpus Bambérgæ in catédráli Ecclésia religiōse condítum assérvatur.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próxiમ ejus * Afferéntur tibi in lætitia et exsultatiōne. V. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, pròspere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem vírginibus, de Communi Virginum 1 loco.

In Quadragesima IX Lectio de Homilia Feriæ.

Ad Laudes

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedíxit te Deus in aetérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri querénti bonas margarítas: invénta una pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Deus, qui bátae Cunigundæ Virgini tuæ terréna despícere, et ad cælestis impérii culmen anhelare tribuísti: concéde, quásimus; ut, ejus imitatiōne, calcáti mundi illécebris, ad gáudia aeterna secúri pervenire valeámus. Per Dóminum.

Et, in Quadragesima, fit Commemoratio Feriæ.

In II Vesperis

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedíxit te Deus in aetérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in aetérnum.

Et fit Commemoratio S. Casimiri Conf.: Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stolam gloriæ induit eum.

Oratio

Deus, qui inter regáles delicias et mundi illécebras, sanctum Casimírum virtute constántiæ roborásti: quásimus; ut, ejus intercessiōne, fidéles tui terréna despiciant, et ad cælestia semper aspirent. (Per Dóminum.)

Deinde, in Quadragesima, Commemoratio Feriæ.

Postea S. Lucii I Papæ et Mart., ut in Breviario.

INDEX ALPHABETICUS

	pag.
Bonifatii Ep. et Mart. Ordinatio, duplex majus. 1 Dec.	3*
Cunigundæ Virginis, duplex. 3 Martii.	39*
Gregorii II Papæ et Conf., duplex. 13 Febr.	32*
Rabani Mauri Ep. et Conf., duplex II classis. 4 Febr.	21*
Solæ Conf., duplex. 5 Dec.	8*
Sturmii Abbatis, duplex II classis. 17 Dec.	10*
Valentini Ep. et Mart., duplex. 14 Febr.	35*